

Αριθμ. Πρωτ. ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ: 6713
Αριθμ. Πρωτ. Αίτησ. Κατ. Εγγράφων: 700
Ημερομ. Κατάθεσης: 6/7/2026

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΠΑΣΟΚ - ΚΙΝΗΜΑ ΑΛΛΑΓΗΣ

Κοινοβουλευτική Ομάδα

ΕΡΩΤΗΣΗ & ΑΚΕ

Αθήνα, 06 Ιουλίου 2026

Προς:

Τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, κ. Κυριάκο Πιερρακκάκη

Τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, κ. Μαργαρίτη Σχοινιά

Τον Υπουργό Υποδομών και Μεταφορών, κ. Χρίστο Δήμα

Θέμα: «Παραμένει παγωμένο το έργο του Νέου Αγωγού Μύρτου – Διαψεύστηκαν οι διαβεβαιώσεις του Υπουργείου για άμεση πληρωμή και απρόσκοπτη συνέχιση του έργου»

Κύριοι Υπουργοί,

Σε συνέχεια της υπ' αριθμ. 2903/05.02.2026 κοινοβουλευτικής μας παρέμβασης για το έργο «Νέος αγωγός μεταφοράς νερού από υδροληψία Μύρτου για την ενίσχυση του ταμιευτήρα Μπραμιανών», της υπ' αριθμ. 44/13.10.2026 Επίκαιρης Ερώτησης που συζητήθηκε στη Βουλή, καθώς και της υπ' αριθμ. 50465.27.02.2026 απάντησης του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων με ημερομηνία 27 Φεβρουαρίου 2026, επανερχόμαστε στο ζήτημα, καθώς η πραγματικότητα στην περιοχή εξακολουθεί να είναι εξαιρετικά ανησυχητική.

Το έργο του Προσαγωγού Μύρτου δεν είναι ένα απλό τεχνικό έργο υποδομής. Είναι έργο ζωής για την Ιεράπετρα, για τον πρωτογενή τομέα της Ανατολικής Κρήτης και για τη βιωσιμότητα μιας από τις πιο παραγωγικές περιοχές της χώρας. Συνδέεται άμεσα με την αντιμετώπιση της λειψυδρίας, με την ενίσχυση του Ταμιευτήρα Μπραμιανών,

με τη διάσωση των θερμοκηπιακών καλλιεργειών και των ελαιώνων, αλλά και με τη συνοχή της τοπικής οικονομίας.

Μιλάμε για ένα έργο που αφορά άμεσα πάνω από 35.000 στρέμματα αρδευόμενων καλλιεργειών, με δυνατότητα επέκτασης σε περισσότερα από 50.000 στρέμματα, σε μια περιοχή όπου λειτουργούν περίπου 27.000 στρέμματα θερμοκηπίων και χιλιάδες στρέμματα ελαιώνων. Μιλάμε για την καρδιά της αγροτικής παραγωγής της Ιεράπετρας. Για μια περιοχή που τροφοδοτεί ολόκληρη τη χώρα με κηπευτικά. Για αγρότες που καλλιεργούν, επενδύουν, φυτεύουν και παράγουν με τεράστιο κόστος, χωρίς όμως να γνωρίζουν αν θα έχουν το βασικότερο αγαθό: νερό.

Όταν τα διαθέσιμα αποθέματα του Ταμιευτήρα Μπραμιανών είχαν μειωθεί δραματικά τα τελευταία τρία χρόνια και όταν οι πραγματικές ανάγκες της περιοχής είναι πολλαπλάσιες των διαθέσιμων ποσοτήτων, δεν μιλάμε για μια συνηθισμένη καθυστέρηση δημοσίου έργου. Μιλάμε για άμεσο κίνδυνο κατάρρευσης της τοπικής παραγωγικής βάσης. Η ελαιοπαραγωγή έχει πληγεί ανεπανόρθωτα, οι θερμοκηπιακές καλλιέργειες πιέζονται από την έλλειψη επαρκούς και ποιοτικού νερού και οι αγρότες ζουν με την αγωνία της επόμενης καλλιεργητικής περιόδου.

Το ζήτημα, μάλιστα, δεν αφορά μόνο την ποσότητα του διαθέσιμου νερού, αλλά και την ποιότητά του. Η παρατεταμένη λειψυδρία και η υπεράντληση οδηγούν σε αύξηση της αγωγιμότητας και της αλατότητας τόσο στο αρδευτικό νερό όσο και στο έδαφος, με άμεσες και σωρευτικές επιπτώσεις στη γονιμότητα των καλλιεργήσιμων εκτάσεων. Οι θερμοκηπιακές καλλιέργειες και οι ελαιώνες της περιοχής εμφανίζουν σημάδια καταπόνησης, μειωμένες αποδόσεις και ποιοτική υποβάθμιση του παραγόμενου προϊόντος.

Αν δεν διασφαλιστεί άμεσα η διοχέτευση επαρκούς και ποιοτικά κατάλληλου γλυκού νερού μέσω του Προσαγωγού Μύρτου, η ζημιά δεν θα είναι παροδική. Θα είναι δομική. Το έδαφος θα υποβαθμιστεί, η παραγωγή θα καταστεί μη βιώσιμη και η αποκατάσταση θα απαιτήσει πολλαπλάσιο κόστος στο μέλλον. Υπό αυτή την έννοια, ο Προσαγωγός Μύρτου δεν αποτελεί μόνο έργο κάλυψης υδατικών αναγκών. Αποτελεί κρίσιμη παρέμβαση πρόληψης περιβαλλοντικής, αγροτικής και οικονομικής υποβάθμισης.

Παρά ταύτα, το έργο παραμένει παγωμένο.

Στην προηγούμενη Ερώτησή μας είχαμε αναδείξει ότι, παρά την ένταξη του έργου στο Πρόγραμμα Αγροτικής Ανάπτυξης 2014–2022 και τις επανειλημμένες τροποποιήσεις της απόφασης ένταξης, το έργο είχε οδηγηθεί σε σοβαρές καθυστερήσεις, είχε βγει εκτός χρονοδιαγράμματος και είχε φτάσει σε διακοπή εργασιών λόγω εκκρεμών πληρωμών προς τον ανάδοχο.

Είχαμε επίσης επισημάνει ότι η ίδια η διοίκηση αναγνώριζε την ύπαρξη δημοσιονομικής διόρθωσης ύψους 177.374,77 ευρώ και διοικητικών διαδικασιών συμψηφισμού με εκκρεμείς πληρωμές. Παράλληλα, από τις δημόσιες τοποθετήσεις του Υφυπουργού Υποδομών και Μεταφορών στη Βουλή είχε προκύψει ότι η πληρωμή του αναδόχου είχε εμπλακεί σε μια «καινοφανή διαδικασία», η οποία, κατά την παραδοχή του ίδιου του Υπουργείου, «δεν προβλέπεται πουθενά» και έπρεπε να ξεκινήσει από την αρχή.

Αυτό δεν περιγράφει μια απλή γραφειοκρατική δυσκολία. Περιγράφει αποτυχία διοικητικού σχεδιασμού. Ένα κράτος που εντάσσει, δημοπρατεί και συμβασιοποιεί έργα εκατομμυρίων χωρίς να έχει διασφαλίσει εγκαίρως τον τρόπο πληρωμής τους, δεν είναι απλώς αναποτελεσματικό. Είναι θεσμικά αναξιόπιστο.

Στην απάντησή του, με ημερομηνία 27 Φεβρουαρίου 2026, το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων επιβεβαίωσε ότι η πράξη «Νέος αγωγός μεταφοράς νερού από υδροληψία Μύρτου για την ενίσχυση του ταμιευτήρα Μπραμιανού» είχε ενταχθεί στο ΠΑΑ 2014–2022, με συνολικό προϋπολογισμό 16.954.746,35 ευρώ. Επιβεβαίωσε επίσης ότι μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2025 οι πληρωμές ανέρχονταν σε 8.621.350,27 ευρώ, δηλαδή στο 50,85% του συνολικού προϋπολογισμού ένταξης.

Ωστόσο, το κρίσιμο στοιχείο δεν είναι πόσα είχαν πληρωθεί συνολικά από την έναρξη του έργου. Το κρίσιμο στοιχείο είναι ότι, όπως παραδέχθηκε το ίδιο το Υπουργείο, εκκρεμούσε η πληρωμή δύο αιτημάτων του δικαιούχου, συνολικού ποσού 221.766,17 ευρώ, τα οποία αφορούσαν εργασίες της 2ης Συμπληρωματικής Σύμβασης Εργασιών.

Το Υπουργείο ανέφερε επίσης ότι, μετά την 31η Δεκεμβρίου 2025, δεν δύναται να πραγματοποιηθούν πληρωμές στο πλαίσιο του ΠΑΑ 2014–2022, καθώς η ημερομηνία αυτή ήταν η καταληκτική ημερομηνία επιλεξιμότητας των δαπανών. Για τον λόγο αυτό, δήλωνε ότι βρίσκονταν σε εξέλιξη οι διαδικασίες μεταφοράς της πράξης, ως ανειλημμένης υποχρέωσης, στο Στρατηγικό Σχέδιο ΚΑΠ 2023–2027.

Μάλιστα, το Υπουργείο διαβεβαίωνε ρητά ότι οι διαδικασίες αυτές αναμενόταν να ολοκληρωθούν μέχρι το τέλος Φεβρουαρίου 2026, προκειμένου στη συνέχεια να καταστεί δυνατή η πληρωμή των εκκρεμών πληρωμών από τον αρμόδιο Οργανισμό Πληρωμής, ο οποίος είναι πλέον η ΑΑΔΕ.

Εδώ βρίσκεται και η ουσία της σημερινής μας παρέμβασης.

Η απάντηση του Υπουργείου ελήφθη στις 27 Φεβρουαρίου 2026. Δηλαδή, λίγες μόλις ημέρες πριν από την εκπνοή του χρονικού ορίζοντα που το ίδιο το Υπουργείο έθετε ως ορόσημο για την ολοκλήρωση των διαδικασιών μεταφοράς του έργου και την επανεκκίνηση της ομαλής ροής πληρωμών. Το Υπουργείο δεν αρκέστηκε σε μια γενική πρόθεση. Δεν είπε απλώς ότι «θα προσπαθήσει». Δήλωσε ότι οι διαδικασίες αναμένεται να ολοκληρωθούν μέχρι το τέλος Φεβρουαρίου και ότι, στη συνέχεια, θα καταστεί δυνατή η πληρωμή των εκκρεμών ποσών.

Σήμερα, όμως, η πραγματικότητα διαψεύδει αυτές τις διαβεβαιώσεις.

Οι πληρωμές εξακολουθούν να μην έχουν ολοκληρωθεί. Το έργο εξακολουθεί να μην έχει επανεκκινήσει. Το εργοτάξιο παραμένει ουσιαστικά παγωμένο. Και οι αγρότες της Ιεράπετρας συνεχίζουν να ζουν με την αγωνία της επόμενης περιόδου λειψυδρίας.

Επομένως, δεν πρόκειται πλέον για έναν φόβο της Αντιπολίτευσης. Πρόκειται για διάψευση των επίσημων κυβερνητικών δεσμεύσεων από την ίδια την πραγματικότητα.

Ακόμη πιο χαρακτηριστικό είναι ότι το Υπουργείο, στην ίδια απάντηση, ανέφερε πως, μετά τη μεταφορά του έργου στο Στρατηγικό Σχέδιο ΚΑΠ 2023–2027, «θεωρείται ότι θα συνεχιστεί η απρόσκοπτη υλοποίηση του έργου, χωρίς καθυστερήσεις». Η φράση αυτή σήμερα αποκτά ιδιαίτερη βαρύτητα. Διότι ούτε η απρόσκοπτη υλοποίηση συνεχίστηκε ούτε οι καθυστερήσεις αποφεύχθηκαν.

Αντιθέτως, επιβεβαιώνεται ότι το έργο έχει παγιδευτεί ανάμεσα σε χρηματοδοτικές μεταβάσεις, διοικητικές εμπλοκές, ασαφείς αρμοδιότητες και καθυστερήσεις πληρωμών. Η κυβέρνηση παρουσιάζει την εικόνα ενός έργου με «εξασφαλισμένη χρηματοδότηση», αλλά στην πράξη δεν μπορεί να διασφαλίσει ούτε την πληρωμή των εκκρεμών πιστοποιήσεων ούτε την επιστροφή του αναδόχου στο εργοτάξιο.

Το Υπουργείο, επίσης, απέδωσε τις καθυστερήσεις σε έλεγχο της Γενικής Διεύθυνσης Ελέγχου Συγχρηματοδοτούμενων Προγραμμάτων, από τον οποίο προέκυψε

δημοσιονομική διόρθωση ύψους 177.374,77 ευρώ. Ακολούθως, όπως αναφέρει, εκδόθηκε απόφαση δημοσιονομικής διόρθωσης και προχώρησαν διοικητικές διαδικασίες συμψηφισμού. Επιπλέον, ανέφερε ότι τον Δεκέμβριο του 2025 εγκρίθηκαν και καταβλήθηκαν πληρωμές ύψους περίπου 712.000 ευρώ.

Όμως όλα αυτά δεν απαντούν στο πραγματικό ερώτημα: γιατί το έργο παραμένει παγωμένο;

Εάν οι διαδικασίες πράγματι προχώρησαν, γιατί οι εκκρεμείς πληρωμές δεν έχουν ολοκληρωθεί; Εάν η χρηματοδότηση είναι διασφαλισμένη, γιατί ο ανάδοχος δεν έχει επιστρέψει στο έργο; Εάν οι διοικητικές εκκρεμότητες είχαν οριστικό ορίζοντα επίλυσης στο τέλος Φεβρουαρίου, γιατί η περιοχή βρίσκεται ακόμη στο ίδιο σημείο;

Το Υπουργείο ανέφερε ακόμη ότι μέχρι την ημερομηνία της απάντησης δεν είχαν υποβληθεί αιτήματα αποζημίωσης ή οικονομικές αξιώσεις του αναδόχου λόγω καθυστερήσεων ή διακοπής εργασιών. Αυτό, όμως, δεν σημαίνει ότι ο κίνδυνος δεν υφίσταται. Αντιθέτως, όσο παραμένουν απλήρωτες οι εργασίες, όσο παρατείνεται η διακοπή και όσο μετατίθεται η ολοκλήρωση του έργου, τόσο αυξάνεται ο κίνδυνος νέων αξιώσεων και περαιτέρω οικονομικής επιβάρυνσης του Δημοσίου.

Στην ίδια απάντηση, το Υπουργείο παρουσίασε ποσοστά προόδου του φυσικού αντικείμενου: περίπου 63% των χωματουργικών, 31% των σκυροδεμάτων – στεγανοποιήσεων – λοιπών εργασιών, 54% των μεταλλικών στοιχείων – σωληνώσεων – δικτύων – συσκευών και μόλις 15% της 2ης Συμπληρωματικής Σύμβασης Εργασιών.

Ακόμη και αυτά τα ποσοστά, όμως, αναδεικνύουν ότι το έργο απέχει σημαντικά από την ολοκλήρωσή του. Δεν αρκεί η παράθεση αποσπασματικών ποσοστών. Η τοπική κοινωνία πρέπει να γνωρίζει ποια τμήματα έχουν ολοκληρωθεί, ποια απομένουν, ποιο είναι το πραγματικό κρίσιμο μονοπάτι του έργου, αν μπορεί να λειτουργήσει τμηματικά και ποιο είναι το δεσμευτικό χρονοδιάγραμμα πλήρους ολοκλήρωσης.

Ως προς το χρονοδιάγραμμα, το Υπουργείο ανέφερε ότι είχε δοθεί προέγκριση παράτασης της συνολικής προθεσμίας εκτέλεσης μέχρι τις 24 Σεπτεμβρίου 2026 και ότι, στο πλαίσιο του ΣΣ ΚΑΠ 2023–2027, είναι δυνατή, εφόσον παραστεί ανάγκη, η χορήγηση νέας παράτασης.

Αυτό, όμως, δεν είναι σχέδιο. Είναι παραδοχή διαρκούς μετάθεσης. Από τις αρχικές προθεσμίες περάσαμε στις παρατάσεις και από τις παρατάσεις στην πιθανότητα νέων παρατάσεων. Το έργο δεν προχωρά. Απλώς μεταφέρεται χρονικά.

Ιδιαίτερη ανησυχία προκαλεί το γεγονός ότι, ενώ ο Προσαγωγός Μύρτου αποτελεί ίσως τη σημαντικότερη παρέμβαση για την άμεση ενίσχυση του Ταμιευτήρα Μπραμιανών, παραμένει μέχρι σήμερα ουσιαστικά παγωμένος. Και όμως, η αξία του έργου γίνεται ολοένα και μεγαλύτερη όσο η κλιματική κρίση μεταβάλλει τα υδρολογικά χαρακτηριστικά της περιοχής.

Ο φετινός χειμώνας υπήρξε ευνοϊκότερος ως προς τις βροχοπτώσεις σε σχέση με τα προηγούμενα χρόνια. Ωστόσο, κανείς δεν μπορεί να θεωρεί δεδομένο ότι αυτή η εικόνα θα επαναληφθεί. Αντιθέτως, οι επιστημονικές προβλέψεις για τη Μεσόγειο και την Κρήτη συγκλίνουν στο ότι τα ακραία φαινόμενα θα εντείνονται και η εναλλαγή υγρών και ιδιαίτερα ξηρών ετών θα γίνεται ολοένα συχνότερη. Υπό αυτές τις συνθήκες, ο Προσαγωγός Μύρτου αποκτά ακόμη μεγαλύτερη στρατηγική σημασία, καθώς μπορεί να αξιοποιήσει πολύτιμες ποσότητες γλυκού νερού που σήμερα καταλήγουν ανεκμετάλλευτες στη θάλασσα, ενισχύοντας τον Ταμιευτήρα Μπραμιανών και δημιουργώντας ένα ουσιαστικό απόθεμα ασφάλειας για την αγροτική παραγωγή της Ιεράπετρας.

Με απλά λόγια, κάθε μήνας καθυστέρησης σήμερα αυξάνει τον κίνδυνο να βρεθεί η περιοχή απροετοίμαστη απέναντι στην επόμενη περίοδο έντονης λειψυδρίας.

Παρά τις διαβεβαιώσεις του Υπουργείου ήδη από τις 27 Φεβρουαρίου 2026 ότι οι διαδικασίες μεταφοράς του έργου στο Στρατηγικό Σχέδιο ΚΑΠ θα ολοκληρώνονταν άμεσα και ότι το έργο θα συνεχιζόταν χωρίς νέες καθυστερήσεις, τίποτε από αυτά δεν έχει επιβεβαιωθεί στην πράξη.

Αντιθέτως, σύμφωνα με όσα μεταφέρουν ο αγροτικός κόσμος της περιοχής και ο Ενιαίος Αγροτικός Σύλλογος Ιεράπετρας, εξακολουθούν να υπάρχουν σοβαρές αβεβαιότητες ως προς το πότε θα αποκατασταθεί η κανονική ροή πληρωμών και πότε θα επιστρέψει ο ανάδοχος στο εργοτάξιο. Οι ανησυχίες αυτές εντείνονται μετά τη μεταφορά αρμοδιοτήτων του ΟΠΕΚΕΠΕ στην ΑΑΔΕ, καθώς εκφράζονται φόβοι ότι η αναδιοργάνωση του νέου συστήματος πληρωμών δεν έχει ακόμη ολοκληρωθεί στον βαθμό που απαιτείται για την ομαλή χρηματοδότηση αντίστοιχων έργων.

Εφόσον οι εκκρεμότητες αυτές παρατείνονται, δημιουργείται εύλογη ανησυχία ότι η επανεκκίνηση του έργου ενδέχεται να καθυστερήσει σημαντικά, με άμεσες συνέπειες τόσο για το ίδιο το έργο όσο και για την υδατική ασφάλεια της περιοχής.

Με βάση τις ανησυχίες και τους φόβους του αγροτικού κόσμου και του Ενιαίου Αγροτικού Συλλόγου Ιεράπετρας, υπάρχει πλέον διάχυτη ανησυχία ότι το έργο μπορεί να μην επανεκκινήσει άμεσα και ότι οι καθυστερήσεις ενδέχεται να μεταφερθούν ακόμη και στα επόμενα χρόνια. Η ανησυχία αυτή δεν είναι αβάσιμη, όταν ένα έργο με εξασφαλισμένη χρηματοδότηση παραμένει στάσιμο λόγω αδυναμίας πληρωμών και διοικητικής ασυνεννοησίας.

Επιπλέον, ο φόβος μιας επικείμενης προεκλογικής περιόδου και η εμπειρία των προηγούμενων ετών δημιουργούν δικαιολογημένη ανησυχία ότι κρίσιμα έργα μπορεί να παγώσουν ακόμη περισσότερο ή να μετατραπούν ξανά σε αντικείμενο προεκλογικής αξιοποίησης, χωρίς πραγματική πρόοδο στο πεδίο.

Η υπόθεση του Προσαγωγού Μύρτου γεννά όμως και ένα ευρύτερο ερώτημα που απασχολεί τις τοπικές κοινωνίες.

Η κυβέρνηση υποστηρίζει ότι η χρηματοδότηση του έργου είναι εξασφαλισμένη. Εάν, όμως, ακόμη και ένα έργο με εξασφαλισμένη χρηματοδότηση παραμένει επί μήνες παγωμένο λόγω διοικητικών εμπλοκών και αδυναμίας ολοκλήρωσης των πληρωμών, τότε εύλογα οι πολίτες αναρωτιούνται με ποιον τρόπο θα προχωρήσουν τα υπόλοιπα μεγάλα υδατικά έργα που έχει ανάγκη το Λασιθί.

Το ερώτημα αυτό αφορά έργα όπως η «Κατασκευή των Συμπληρωματικών Έργων του Ταμιευτήρα Μπραμιανών, των Αντιπλημμυρικών Έργων Γρα Λυγιάς και του Φράγματος Μύρτου Ν. Λασιθίου Κρήτης», αλλά και το Φράγμα Αγίου Ιωάννη και τη Λιμνοδεξαμενή Χοχλακίων. Εάν το κράτος δυσκολεύεται να ολοκληρώσει ένα ήδη συμβασιοποιημένο έργο με διασφαλισμένους πόρους, πώς μπορούν οι τοπικές κοινωνίες να αισιοδοξούν ότι τα επόμενα έργα θα προχωρήσουν χωρίς αντίστοιχες περιπέτειες;

Το πιο ανησυχητικό, όμως, είναι ότι έργα τα οποία αποτελούν προϋπόθεση επιβίωσης για τον πρωτογενή τομέα του Λασιθίου κινδυνεύουν να μετατραπούν, για ακόμη μία φορά, σε αντικείμενο προεκλογικών εξαγγελιών και επικοινωνιακής διαχείρισης. Οι πολίτες του Λασιθίου δεν έχουν ανάγκη από νέες υποσχέσεις ούτε από

επαναλαμβανόμενες ανακοινώσεις για τα ίδια έργα. Έχουν ανάγκη από εργοτάξια που λειτουργούν, από πληρωμές που πραγματοποιούνται στην ώρα τους και από έργα που ολοκληρώνονται πριν η επόμενη περίοδος λειψυδρίας βρεθεί ξανά μπροστά τους.

Γιατί το νερό δεν μπορεί να περιμένει τους εκλογικούς κύκλους ούτε τις διοικητικές δυσλειτουργίες του κράτους. Το μέλλον της αγροτικής παραγωγής της Ιεράπετρας εξαρτάται από αποφάσεις και πράξεις που έπρεπε ήδη να έχουν γίνει.

Η συνολική εικόνα που διαμορφώνεται είναι βαθιά ανησυχητική. Ένα έργο ζωτικής σημασίας για την Ιεράπετρα, για το οποίο η κυβέρνηση δηλώνει ότι υπάρχουν εξασφαλισμένοι πόροι, παραμένει παγωμένο. Οι επίσημες διαβεβαιώσεις για ολοκλήρωση των διαδικασιών μέχρι το τέλος Φεβρουαρίου δεν επιβεβαιώθηκαν. Οι πληρωμές δεν έχουν ολοκληρωθεί. Οι εργασίες δεν έχουν επανεκκινήσει. Το χρονοδιάγραμμα παραμένει ασαφές. Και οι αγρότες καλούνται να συνεχίσουν να παράγουν σε συνθήκες αβεβαιότητας, αυξημένου κόστους και διαρκούς υδατικής ανασφάλειας.

Η κυβέρνηση δεν μπορεί να επικαλείται τη λειψυδρία ως κατάσταση έκτακτης ανάγκης και την ίδια ώρα να αφήνει παγωμένο το έργο που μπορεί να συμβάλει καθοριστικά στην αντιμετώπισή της. Δεν μπορεί να μιλά για ανθεκτικότητα της αγροτικής παραγωγής και να μην μπορεί να πληρώσει εγκαίρως ένα κρίσιμο έργο. Δεν μπορεί να ζητά υπομονή από τους αγρότες της Ιεράπετρας, όταν η ίδια δεν τηρεί ούτε τα χρονοδιαγράμματα που θέτει στις επίσημες απαντήσεις της προς τη Βουλή.

Κατόπιν τούτων ερωτώνται οι κκ. Υπουργοί

- 1. Έχουν ολοκληρωθεί σήμερα οι εκκρεμείς πληρωμές προς τον ανάδοχο του έργου «Νέος αγωγός μεταφοράς νερού από υδροληψία Μύρτου για την ενίσχυση του ταμιευτήρα Μπραμιανών»; Αν όχι, ποιο ακριβώς ποσό εξακολουθεί να εκκρεμεί και ποιος είναι ο λόγος της νέας καθυστέρησης;*
- 2. Γιατί δεν επιβεβαιώθηκε στην πράξη η διαβεβαίωση του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, στην απάντηση της 27ης Φεβρουαρίου 2026, ότι οι διαδικασίες μεταφοράς του έργου στο ΣΣ ΚΑΠ 2023–2027 θα ολοκληρώνονταν μέχρι το τέλος Φεβρουαρίου, ώστε να καταστεί δυνατή η πληρωμή των εκκρεμοτήτων;*
- 3. Έχει ολοκληρωθεί σήμερα η μεταφορά της πράξης, ως ανειλημμένης υποχρέωσης, στο Στρατηγικό Σχέδιο ΚΑΠ 2023–2027; Αν ναι, πότε ακριβώς ολοκληρώθηκε και*

γιατί δεν ακολούθησαν οι πληρωμές; Αν όχι, ποια υπηρεσία ευθύνεται για την καθυστέρηση;

4. Ισχύει ακόμη η προθεσμία ολοκλήρωσης της 24ης Σεπτεμβρίου 2026 ή έχει ήδη καταστεί ανέφικτη; Προτίθενται τα Υπουργεία να χορηγήσουν νέα παράταση;
5. Έχει υποβάλει μέχρι σήμερα ο ανάδοχος αιτήματα αποζημίωσης ή οικονομικές αξιώσεις λόγω καθυστερήσεων, διακοπής εργασιών ή μη πληρωμών; Αν όχι, εκτιμούν τα Υπουργεία ότι υπάρχει κίνδυνος υποβολής τέτοιων αξιώσεων στο άμεσο μέλλον;
6. Ποια συγκεκριμένα μέτρα έχουν ληφθεί μετά τη μεταφορά αρμοδιοτήτων του ΟΠΕΚΕΠΕ στην ΑΑΔΕ, ώστε να διασφαλιστεί η ομαλή πληρωμή έργων όπως ο Προσαγωγός Μύρτου;
7. Έχουν συγκροτηθεί όλες οι αναγκαίες επιτροπές και οι διοικητικοί μηχανισμοί για την απρόσκοπτη λειτουργία του νέου συστήματος πληρωμών; Αν όχι, πότε προβλέπεται να ολοκληρωθούν;
8. Πώς απαντούν τα Υπουργεία στις εύλογες ανησυχίες του αγροτικού κόσμου και του Ενιαίου Αγροτικού Συλλόγου Ιεράπετρας ότι το έργο ενδέχεται να μην επανεκκινήσει ουσιαστικά για μεγάλο χρονικό διάστημα;
9. Πώς μπορεί η τοπική κοινωνία να εμπιστευθεί ότι θα προχωρήσουν απρόσκοπτα τα υπόλοιπα μεγάλα υδατικά έργα του Λασιθίου, όπως τα Συμπληρωματικά Έργα Ταμιευτήρα Μπραμιανών, τα Αντιπλημμυρικά Έργα Γρα Αυγιάς, το Φράγμα Μύρτου, το Φράγμα Αγίου Ιωάννη και η Λιμνοδεξαμενή Χοχλακίων, όταν ακόμη και ο Προσαγωγός Μύρτου, με εξασφαλισμένη χρηματοδότηση, παραμένει παγωμένος;
10. Υπάρχει επικαιροποιημένο συνολικό σχέδιο υδατικής ασφάλειας για την Ιεράπετρα και το Λασιθί, με συγκεκριμένα έργα, χρονοδιαγράμματα, χρηματοδοτήσεις και φορείς υλοποίησης;
11. Ποιο είναι το άμεσο επιχειρησιακό σχέδιο της κυβέρνησης για την προστασία της αγροτικής παραγωγής της Ιεράπετρας ενόψει της επόμενης περιόδου λειψυδρίας, ιδίως αν ο Προσαγωγός Μύρτου δεν ολοκληρωθεί εγκαίρως;
12. Δεσμεύονται οι αρμόδιοι Υπουργοί ότι θα παρουσιάσουν στη Βουλή και στην τοπική κοινωνία της Ιεράπετρας αναλυτικό χρονοδιάγραμμα πληρωμών, επανεκκίνησης εργασιών και ολοκλήρωσης του έργου;

Παρακαλούνται οι αρμόδιοι Υπουργοί να καταθέσουν τα ακόλουθα έγγραφα:

1. Το σύνολο των πιστοποιήσεων, εντολών πληρωμής και στοιχείων που αφορούν τις πληρωμές του έργου από την έναρξή του έως σήμερα, με αναλυτική αναφορά στις εξοφλημένες και στις εκκρεμείς πληρωμές.
2. Την απόφαση και όλα τα συνοδευτικά υπηρεσιακά έγγραφα που αφορούν τη μεταφορά της πράξης από το ΠΑΑ 2014–2022 στο Στρατηγικό Σχέδιο ΚΑΠ 2023–2027.
3. Το σύνολο της αλληλογραφίας μεταξύ του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, της ΑΑΔΕ, του πρώην ΟΠΕΚΕΠΕ, του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών και κάθε άλλης εμπλεκόμενης υπηρεσίας σχετικά με τη διαδικασία πληρωμής και τη μεταφορά του έργου.
4. Την έκθεση ελέγχου, την απόφαση δημοσιονομικής διόρθωσης και όλα τα σχετικά έγγραφα που αφορούν τη δημοσιονομική διόρθωση ύψους 177.374,77 ευρώ, καθώς και τα έγγραφα του συμψηφισμού της.
5. Το ισχύον εγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα του έργου, όλες τις αποφάσεις παράτασης και το επικαιροποιημένο πρόγραμμα εκτέλεσης.
6. Κάθε έγγραφο αλληλογραφίας μεταξύ της αναθέτουσας αρχής, της επιβλέπουσας υπηρεσίας και του αναδόχου σχετικά με τη διακοπή των εργασιών, τις εκκρεμείς πληρωμές, την επανεκκίνηση του έργου και τυχόν οικονομικές αξιώσεις.

Οι Ερωτώντες Βουλευτές

Αικατερίνη (Κατερίνα) Σπυριδάκη

Αναστάσιος (Τάσος) Νικολαΐδης

Εμμανουήλ (Μανόλης) Χνάρης